

Jeg vil godt bede ministeren om at forholde sig til det samtidig med at svare på mit tilbud om en håndsrækning til, hvis det alene drejer sig om kravene til danskundskaber.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Nu er det sådan lidt kort tid, vi har, og det er jo, fordi jeg måtte hive et eksempel frem. Og en af de ting, som jeg fremhævede at vi har kig på, er kravet om danskundskaber.

Det er også regeringens holdning, at vi gerne vil se på, hvordan vi i højere grad kan sikre os, at de, der får dansk statsborgerskab, får indfødsret, har et grundlæggende kendskab til det danske samfund, vores kultur, vores historie. Det kan man gøre på mange forskellige måder, og det er noget af det, der er overvejelser om i øjeblikket.

Men en af de ting, som regeringen ønsker at vi tager fat på, er, at vi får sikret, at de, der får dansk statsborgerskab, har en grundlæggende viden om det samfund, som de gerne vil være statsborgere i.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Ja, men vi venter stadig i spænding på, hvordan man så vil sikre det. Jeg kunne forstå, der ikke var et svar på spørgsmålet om fristilen, og multiple choice har jeg også forstået på forskellige regeringsordførere svæver sådan i det uvisse. Jeg kunne så forestille mig, at man gjorde det gennem en eller anden form for krav til en uændervisning i stedet for krav til nogle prøver, men det kan man jo altid diskutere.

Den sidste ting, jeg gerne vil komme ind på i forbindelse med det her emne, er, at der også har været snak om, at der skulle stilles nogle økonomiske krav, nogle krav til selvforsørgelse. Og det synes jeg egentlig begynder at blive noget betænkeligt, ja, der bliver jeg i hvert fald noget betænkelig over for de krav, der stilles. Forestiller man sig nu, at der skal være særlige økonomiske krav, man skal opfylde, for at få fulde borgerrettigheder i det danske samfund? For det jo det, der er tale om. Der er jo tale om, når man søger statsborgerskab, at man får de sidste borgerrettigheder, stemmeretten.

Vil man virkelig gå ind og stille økonomiske krav, og dermed skille folk op i flere forskellige grupper alt efter deres økonomiske formåen, eller er det noget, jeg bare har misforstået?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll hører nu meget godt efter. Det synes jeg da i det mindste er glimrende.

Kl. 13.30

Det er rigtigt, at der også er et ønske fra regeringens side om at se på forsørgelseskravet. Det er allerede sådan i dag, at man ikke må have forfalden gæld til det offentlige, hvis man vil opnå dansk statsborgerskab, og at stille krav om selvforsørgelse er et udtryk for, at man skal kunne bevise, at man kan klare sig i det danske samfund. Det synes jeg sådan set er et helt rimeligt krav at stille.

Må jeg så godt understrege, at det, at man ikke kan få dansk indfødsret, jo ikke er ensbetydende med, at man ikke længere kan opholde sig i landet, og at man ikke har præcis de samme sociale rettigheder og adgang til de samme ydelser, som danskere har. Det har man, så man har altså ikke færre muligheder. Men det, det handler om, er, at man ikke har et retskrav på at få dansk statsborgerskab. Det er en helt særlig ting at frasige sig sit gamle statsborgerskab for at få et nyt statsborgerskab, og derfor synes vi sådan set, det er helt rimeligt, at der er nogle krav, man skal leve op til for at få dansk statsborgerskab.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg er fuldstændig klar over, at folk stadig kan modtage de samme ydelser, og derfor er det også rart, at ministeren fik slået fast her, at der ikke bliver sparet en krone ved at gennemføre regeringens forslag.

Jeg er selvfølgelig også klar over, at man ikke har noget retskrav på at få dansk indfødsret. Men der er altså tale om, at man får de sidste borgerrettigheder i det samfund, som ministeren så rigtigt sagde man skal leve resten af sit liv i, og hvis der stilles de krav, vil det være umuligt for bistandsklienter at få de sidste borgerrettigheder, mens det vil være muligt for folk, der har et arbejde, og jeg må indrømme, at det synes jeg faktisk er noget af en nyskabelse i det danske samfund.

Det, jeg synes er det allerværste, er: Hvad med børnene af de mennesker, som ikke får dansk indfødsret, på grund af at de er på bistandshjælp eller af andre grunde? Genindfører vi ikke arvesyndens i det danske samfund, når det bliver sådan, at fordi man desværre har forældre, som ikke kan forsørge sig selv, skal man selv op til en eller anden form for prøve, når man engang fylder 18? Man får altså færre bor-